

A. I. ULJANOVA-JELIZAROVALLE

Anjutalle

Tänään lähetän äidin osoitteella kaksi vihkoa „markkinoita”. Ne ovat kaksi ensimmäistä lukua, suunnilleen noin $\frac{1}{4}$ tai $\frac{1}{5}$ koko teoksesta. Kaikkiaan lukuja tulee kahdeksan, nykyisin lopettelen kolmatta, joten kaiken todennäköisyyden mukaan tammikuussa kaikki tulee valmiiksi, sillä Nadja kirjoittaa puhtaaksi aika nopeasti, sitä mukaa kuin kirjoitan. Vaikka teenkin alustavaan käsikirjoitukseen hyvin perusteellisia supistuksia, teoksesta tulee silti aika suuri. Kahdessa ensimmäisessä luvussa on laskelmieni mukaan lähes 270 tuhatta kirjainta, siis noin $8\frac{1}{2}$ painoarkkia lukien 33 tuhatta kirjainta painoarkkia kohti. Koko kirjassa tulee siis olemaan noin 35—40 painoarkkia, toivon vielä pysyväni 35 arkin puitteissa, sillä niistäkin tulee hyvin paksu kirja (560 sivua). Joka tapauksessa olisi toivottavaa sopia julkaisemisen yhteydessä siitä, että kirja olisi suurta kokoa ja kirjakkeet keskikokoa, jotta sivulla olisi noin 2,4 tuhatta kirjainta ja arkilla yli 33 tuhatta kirjainta — se on parempi siinä suhteessa, että silloin tulee sivuja vähemmän.

Itse julkaisemisessa täytyy toivo nähtävästi panna siihen, että löydetään kustantaja. Jos satut käymään Pietarissa, niin neuvottele écrivainin kanssa. Eiköhän rva M. Vodovozova ottaisi kirjaa kustannettavakseen? ¹⁸⁰ [Itsenäistä julkaisemista en ajattele, koska katson kokoelman romahtaneeksi, joskaan siitä enempää kuin venäjän-nöksestäkään en ole vieläkään saanut *mitään* tietoa! Jos se vastoin luuloani ei olekaan siten, silloin itsenäinenkin julkaiseminen on mahdollista, pitää vain löytää erikoinen sivistynyt korjauslukija, maksaa hänelle kunnollisesti ja panna ehdoksi, että jokainen korjausvedosarkki lähetetään viipymättä.]

Painaminen voitaisiin (ja pitäisi) aloittaa heti (pitäisi siksi, että muussa tapauksessa kirja ei ilmesty kevääseen mennessä); edelleen voin lähettää luvuittain ja voin luvata, etten tule myöhästymään. Jos löydetään kustantaja, hänen kanssaan pitää tehdä tarkka sopimus, ja olisi hyvin toivottavaa, että korjausvedosten lähettäminen asetettaisiin välttämättömäksi ehdoksi [muiden henkilöiden paitsi tekijän on hyvin vaikea huomata painovirheitä esimerkiksi taulukoissa; ja voi tulla vielä oikaisuja ja täydennyksiä j.n.e.]. Écrivain kirjoitti minulle keväällä, että voitaisiin julkaista osittain „Nautshnoje Obozrenijessa” tai muussa aikakauslehdessä. En ole tietysti sitä vastaan, mutta tuskinpa yksikään aikakauslehti haluaisi ottaa näin suurta teosta — se olisi liian epätavallista. Todennäköisempää on, että ne ottaisivat julkaistavakseen luvun tai pari. Esimerkiksi toinen luku ja ensimmäinen myös ovat täysin itsenäinen kokonaisuus. Osittain siinä mielessä kiiruhdimmekin lähettämään valmiin osan viipymättä. Mutta jos annetaan aikakauslehteen, niin pitää vain sopia tarkasti julkaisemisajasta ja asettaa ehdoksi, että tekijällä on oikeus julkaista koko kirja jo nyt heti, odottamatta milloin kirjoitus julkaistaan loppuun aikakauslehdessä ¹⁸¹.

Lähetän kirjan alkulauseen antaakseni käsityksen koko kirjan suunnitelmasta enkä julkaisemista varten (ajan oloon sitä pitää luultavasti korjailla ja täydentää) ¹⁸². Sisältöluetteloä lähetän edelleen jokaisen luvun yhteydessä. Jos tällainen yksityiskohtainen sisältöluettelo osoittautuu tarpeettomaksi (vaikka yksityiskohtaiset sisältöluettelot ovat mielestäni lukijalle paljon mukavampia), niin siinä tapauksessa sitä voidaan supistaa jättäen vain pykäläotsikot ¹⁸³. Näitä pykäläotsikoita ei pitäisi muuten kirjassakaan latoa lihavalla eikä kurssiivilla (se olisi liian suurellista), vaan päinvastoin kaikkein pienimmällä petiitillä. Se ottaa vähemmän tilaa ja vastaa paremmin näiden otsikkojen tarkoitusta. Taulukkojen suhteen olen myös sitä mieltä, että ne olisi sopivinta latoa pienillä kirjakkeilla, jotta ne ottaisivat tilaa mahdollisimman vähän.

Käsitän kyllä, että kaikki nämä yksityiskohdat voivat helposti osoittautua tarpeettomiksi, mutta tulkoon ainakin minun puoleltani kaikki tehdyksi. Hyvin luultavaa on, että écrivain haluaa ottaa tai suostuu ottamaan tämän yrityksen omiin käsiinsä, surettaa vain eräs seikka, nimittäin se, että

hän on uskomattoman, käsittämättömän huolimaton yhteydenpidossa ja tässä suhteessa nähtävästi aivan parantumaton. Yleensä puhuen hän menee jopa liiallisuusiinkin suosiollisuudessaan: esimerkiksi hänen vaimonsa suoritti itse kokoelman alkupuolen korjausluvun — se on vaikeaa ja aikaa vievää työtä. Kuinka hän saattoi siihen ryhtyä, kun hänellä on paljon omia töitä. Sellaisessa tapauksessa olisikin paljon parempi palkata (vaikkapa heidän suosituksensa perusteella) erikoinen korjauslukija¹⁸⁴ ja vaatia häneltä, että hän pitää yllä säännöllisesti yhteyttä, tiedottaa sinulle asiaintilasta ja lähettää jokaisen korjausvedosarkin.

No niin, pitää vihdoin lopettaakin. Ole hyvä ja vastaa minulle pikemmin — vaikkapa vain, että olet saanut käsikirjoituksen.

Sinun V. U.

*Kirjottettu v. 1898
marraskuun 7 ja 11 pn välisenä aikana
Lähetetty Shushenskojen kylästä
Podolskiin*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 5. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan